

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: C2023/1821

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE

voor de Gezondheidszorg

Beslissing in de zaak onder nummer C2023/1821 van:

A., wonende te B.,

appellante, klaagster in eerste aanleg,
tegen

C., huisarts, werkzaam te B.,

verweerder in beide instanties,

gemachtigde: mr. A.G. Joxhorst en mr. M.R.S. Lieverse, advocaten te Amsterdam.

1. Verloop van de procedure

A.– hierna klaagster – heeft op 23 februari 2022 bij het Regionaal Tuchtcollege te Amsterdam tegen C. – hierna de huisarts – een klacht ingediend. Bij beslissing van 6 januari 2023, onder nummer A2022/3944, heeft dat college de klacht kennelijk ongegrond verklaard. Klaagster is op tijd in beroep gekomen tegen deze beslissing. De huisarts heeft een verweerschrift in beroep ingediend.

De zaak is op de openbare zitting van Centraal Tuchtcollege van 9 oktober 2023 tegelijk behandeld met de zaken C2023/1822 en C2023/1823. De zaken zijn niet gevoegd. Op de zitting is verschenen klaagster, en de huisarts, bijgestaan door mr. Lieverse. Partijen hebben hun standpunten nader toegelicht. Klaagster en mr. Lieverse hebben dat gedaan aan de hand van spreek aantekeningen die zij aan het Centraal Tuchtcollege en aan de wederpartij hebben overhandigd.

2. Beslissing in eerste aanleg

Het Regionaal Tuchtcollege heeft het volgende overwogen en geoordeeld:

“2. Waar gaat de zaak over?”

2.1 Klaagster, geboren in 1955, is van september 2021 tot 1 november 2021 als patiënt ingeschreven geweest in de praktijk D., waar de arts als waarnemend huisarts werkzaam was.

Klaagster was begin september 2021 bij een collega van de arts geweest met klachten van tintelingen in haar lichaam en krampen in haar benen en armen, waarvoor zij is behandeld.

Klaagster heeft op 16 en 20 september 2021 telefonisch contact met de praktijk gehad omdat de behandeling onvoldoende had geholpen. Zij kreeg toen Ropinirol voorgeschreven. Klaagster heeft ook gevraagd of haar afspraak op 7 oktober bij een neuroloog vervroegd kon worden. De arts heeft klaagster op 21 september 2021 na een telefonische afspraak gebeld, maar zij nam niet op. Op 22 september 2021 heeft klaagster gebeld met de praktijk en met een collega van de arts gesproken. De arts was die dag niet aanwezig.

Op 27 september 2021 belde klaagster de praktijk met toegenomen klachten van tintelingen en krampen, en met de nieuwe klacht van duizeligheid. Zij vroeg nog eens of de afspraak bij de neuroloog vervroegd kon worden. De praktijkassistente heeft de

arts over dit gesprek ingelicht. De arts heeft het dossier van klaagster geraadpleegd en de praktijkassistente de opdracht gegeven klaagster te bellen met de mededeling dat de Ropinirol gestopt moest worden vanwege de duizeligheidsklachten en dat klaagster zou worden teruggebeld na contact met de neuroloog. Contact met de neuroloog bleek niet meer mogelijk die dag.

Op 28 september heeft klaagster de praktijk gebeld. De arts heeft klaagster aan het eind van de dag teruggebeld.

Op 7 oktober 2021 is klaagster op consult bij de neuroloog geweest. Zijn conclusie was dat sprake was van neurogene claudicatio sinds haar val drie maanden eerder. Er werd een MRI-LWK ingepland.

Op 10 oktober 2021 kreeg klaagster sensibiliteitsstoornissen aan de rechterzijde van haar lichaam. Zij is met een ambulance naar de spoedeisende hulp van het Haaglanden ziekenhuis vervoerd. Daar werd een lacunair herseninfarct geconstateerd. Op 12 oktober 2021 is zij uit het ziekenhuis ontslagen. Tussen 12 en 18 oktober 2021 heeft klaagster van een collega van de arts een medicijn tegen de misselijkheid voorgeschreven gekregen. Op 18 oktober 2021 heeft klaagster gevraagd of de arts contact kon opnemen met haar behandelend neuroloog in verband met haar duizeligheidsklachten. Dat heeft de arts diezelfde dag gedaan. De duizeligheid was geen reden voor een herbeoordeling en het advies van de neuroloog was een afwachtend beleid te hanteren. Klaagster werd verzocht naar het spreekuur te komen maar daar was zij niet toe in staat. Daarom is met haar afgesproken dat de arts telefonisch contact met haar zou opnemen. Een dag later heeft hij dit ook gedaan en is afgesproken dat de arts de volgende dag op huisbezoek zou komen. Tijdens het huisbezoek heeft de arts klaagster onderzocht en besloten haar door te verwijzen naar een KNO-arts. Dit was het laatste contactmoment tussen de arts en klaagster.

2.2 Klaagster is ontevreden over de behandeling door de arts. Zij vindt dat hij slecht naar haar heeft geluisterd en zijn eigen draai heeft gegeven aan haar klachten. Zij voelt zich niet serieus genomen. Hij heeft haar niet tijdig doorverwezen naar de neuroloog en haar een dag laten wachten op de uitslag van een gesprek. In plaats van beter voelde zij zich zieker worden. Klaagster is daarom bij de arts weggegaan.

3. Wat zijn de overwegingen van het college?

3.1 Het college komt tot de conclusie dat de arts niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Het college licht dat als volgt toe.

3.2 Bij een tuchtrechtelijke toetsing gaat het er niet om of de arts beter had kunnen handelen maar om het geven van een antwoord op de vraag of de arts bij het beroepsmatig handelen binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening is gebleven, waarbij rekening met worden gehouden met de wetenschappelijke inzichten en hetgeen in de beroepsgroep als norm of standaard is aanvaard ten tijde van het klachtwaardig geachte handelen.

3.3 Het college is van oordeel dat uit het bovengenoemde verloop van de behandeling blijkt dat de arts steeds goed naar klaagster en haar hulpvraag heeft geluisterd. In de korte periode dat klaagster zijn patiënt was is onder meer een aantal keer telefonisch contact geweest, heeft hij op haar verzoek de neuroloog gebeld en is hij op huisbezoek geweest. Uit niets blijkt dat de arts klaagster niet serieus genomen heeft.

Met de klacht dat de arts klaagster niet tijdig naar de neuroloog zou hebben doorverwezen bedoelt klaagster waarschijnlijk de periode van 18 tot 20 oktober, waarin zij duizeligheidsklachten uitte en vroeg of de arts de neuroloog wilde bellen. Het college overweegt dat de arts aan dit belverzoek dezelfde dag nog gehoor heeft gegeven en haar daarover teruggebeld heeft, zij het een dag later. Dat de uitkomst

van het gesprek met de neuroloog geen verwijzing naar de neuroloog opleverde is de arts niet te verwijten, omdat de neuroloog hiervoor geen aanleiding zag. Dat klaagster een dag heeft moeten wachten op de uitkomst van dit gesprek werd, volgens de arts, veroorzaakt door drukte in de praktijk van de arts. Bovendien heeft de arts de praktijkassistente laten bellen om klaagster te vertellen dat de arts haar de volgende dag zou bellen. Het college is van oordeel dat de arts aldus zorgvuldig heeft gehandeld.

Voor zover klaagster bedoelt dat de arts haar verwijzingsafspraken op 7 oktober 2021 ten onrechte niet heeft vervroegd, volgt het college de arts dat de door klaagster geuite klachten geen reden gaven de eerdere - door een andere arts gegeven - verwijzing om te zetten in een spoedverwijzing.

Mogelijk meent klaagster dat het herseninfarct op 10 oktober 2021 voorkomen had kunnen worden als zij eerder door een neuroloog was gezien. De geuite klachten zoals opgenomen in het medisch dossier bieden daarvoor geen aanknopingspunten. Ook de neuroloog heeft naar aanleiding van de tijdens het consult op 7 oktober 2021 geuite klachten geen aanleiding gezien klaagster te monitoren op een eventueel aankomend herseninfarct.

Al met al is het college van oordeel dat er geen enkel aanknopingspunt te vinden is om aan te nemen dat de arts klachtwaardig heeft gehandeld.

3.4 Conclusie

De conclusie is dat de klacht in al haar onderdelen kennelijk ongegrond is. ”

3. Vaststaande feiten en omstandigheden

Het Centraal Tuchtcollege gaat bij de beoordeling van het beroep uit van de feiten die het Regionaal Tuchtcollege heeft vastgesteld en hierboven onder 2.1 zijn weergegeven. De daar vastgestelde feiten zijn in beroep niet of in elk geval onvoldoende, bestreden.

4. Beoordeling van het beroep

Omvang van de zaak in beroep

4.1 Klaagster is het niet eens met de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege. Zij wil met haar beroep de klacht in volle omvang door het Centraal Tuchtcollege laten beoordelen. Het beroep van klaagster strekt ertoe dat het Centraal Tuchtcollege de klacht alsnog gegrond verklaart.

4.2 De huisarts heeft in beroep gemotiveerd verweer gevoerd. Hij is van mening dat het beroep van klaagster moet worden verworpen en de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege moet worden bevestigd.

Inhoudelijke beoordeling

4.3 Het Centraal Tuchtcollege is net als het Regionaal Tuchtcollege van oordeel dat de klacht van klaagster ongegrond is. Het Centraal Tuchtcollege licht dat hierna toe.

4.4 Het Centraal Tuchtcollege heeft kennisgenomen van de inhoud van de aan het Regionaal Tuchtcollege voorgelegde klacht en het debat dat partijen daarover schriftelijk bij dat tuchtcollege hebben gevoerd. Het door het Regionaal Tuchtcollege opgebouwde zaaksdossier is aan het Centraal Tuchtcollege gestuurd en door het Centraal Tuchtcollege bestudeerd. In beroep hebben partijen het debat schriftelijk nog een keer gevoerd. Daarbij heeft ieder van hen standpunten ingenomen over de door het Regionaal Tuchtcollege vastgestelde feiten en de door dat college gegeven beschouwingen en beslissingen. Tijdens de mondelinge behandeling op 23 oktober 2023 is dat debat voortgezet.

4.5 Op de zitting zijn de standpunten van klaagster en van de huisarts uitvoerig besproken. De behandeling van de zaak in beroep heeft het Centraal Tuchtcollege geen aanleiding gegeven tot de vaststelling van andere feiten of tot andere

beschouwingen en beslissingen dan die van het Regionaal Tuchtcollege. Het Centraal Tuchtcollege is het eens met wat het Regionaal Tuchtcollege onder '3. Wat zijn de overwegingen van het college?' heeft overwogen en neemt deze hier over. Daarmee sluit het Centraal Tuchtcollege zich aan bij het oordeel van het Regionaal Tuchtcollege dat er geen enkel aanknopingspunt te vinden is om aan te nemen dat de huisarts klachtwaardig heeft gehandeld. Dit betekent dat het beroep zal worden verworpen.

5. Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:
verwerpt het beroep.

Deze beslissing is gegeven door E.J. Daalder, voorzitter,
M.W. Zandbergen en R.H. Zuijderhoudt, leden-juristen, en O.T.M. Schouten en
M.G.M. Smid-Oostendorp, leden-beroepsgenoten, en E. van der Linde, secretaris.
Uitgesproken ter openbare terechtzitting van 13 november 2023.
Voorzitter w.g. Secretaris w.g.